

ТРАВЕНЬ — МІСЯЦЬ СКВУ

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ З ПРИВОДУ ТРАВНЕВОЇ АКЦІЇ СКВУ

Згідно з довголітньою традицією Президія Секретаріату СКВУ проголошує травень 1988 року Місяцем СКВУ.

В цьому році українці у вільному світі святкують світлий ювілей 1000-ліття Християнства в Україні, яке впродовж проголошеного Володимиром Великим у 988 році. В дні від 23-го до 27-го листопада ц.р. відбудеться V Конгрес СКВУ в Торонто, Канада. Конгрес закінчиться величавим спільним відзначенням 1000-ліття Християнства в неділю 27-го листопада в «Мейпл Ліф Гарденс». Це спільне відзначення нашого 1000-ліття буде завершеним святкуванням, які Українські Церкви і громади влаштовують у вільному світі.

Відзначення 1000-ліття, підготовка і проведення V Конгресу СКВУ, акція Міжнародної комісії розслідування Головного геноциду в Україні, інтенсивна праця Комісії Прав Людини, зокрема у зв'язку з конференцією геленського процесу, яка почалася в листопаді 1986 року і продовжується дотепер у Відні, пошуків праці Комісії Деконізації ССРСР, Світової Ради Суспільної Служби з її Чорнобильською підкомісією, Наукової Ради, Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради вимагають великого вкладу праці і поважних фінансових засобів.

Відважні виступи українських творчих сил молоді в обороні української мови, культури, історії та боротьба за відновлення Українських Церков створили цілком нову ситуацію в Україні. Ця нова дійсність ставить перед СКВУ завдання підтримати змагання наших братів і сестер за національну і релігійну самобутність і незалежність усіма доступними ми нам засобами.

Тому ми й цього року, проголошуючи Травневую Акцію СКВУ, звертаємось до наших Церков, крайових центрів, громадських організацій, фінансових установ і свідомої української громади, щоб своїми щедрими пожертвами допомогли СКВУ гідно виконати нашу велику обов'язок перед українською спільнотою і українським народом.

Жертвувати, які складуть латок 100 дол. або більше, отримають безплатно один примірник «Хрестоматії 1000-ліття Християнства Русь-України».

У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ВІДБУЛАСЯ ХІРОТОНІЯ

ВЛАДИКИ М. КУЧМЯКА

Філадельфія (ХВФ). — Середа, 27-го квітня ц.р., буде записана золотими буквами в історію Української Католицької Церкви в Америці. Тут у соборі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у величавому східному українському обряді відбулася хіротонія Владики Михайла Кучмьака, ЧНІ.

Владика Михайло Кучмьак народився 5-го лютого, 1923 року в Західній Україні і був найстаршою дитиною своїх батьків Ілька та Катерини з Трачуків. Початкову та середню освіту здобув у рідній Україні в Обертині та Коломиї, а в 1945 році поїхав до Риму, де почав теологічні студії у Папській Українській Католицькій семінарії св. Йосафата. Два роки після того вступив до новітнього Чину Отців Редemptористів в Ціо рані біля Неаполя, де був першим українцем серед своїх італійських братчиків. Перші свої обіти склав 3-го жовтня 1948 року при престолі, біля якого у XVIII столітті складав свої обіти і св. Альфонсус Лігуорі, основоположник Чину Отців Редemptористів. У 1951 році переїхав до Канади, де продовжив теологічні студії в семінарії Отців Редemptористів св. Марії у Вотерфорді та Медовейлі в Онтаріо. Рукоположений на священика торонтонським Єпископом Гидором Борнським 13-го травня 1956 року. Перше призначення нового священика було до української католицької церкви св. Марії в Іорктоні, Саскачевані, де призначається головним обителем Отців Редemptористів на Канаду. Там на становищі соратника допомагав організувати дві парафії молоді школи та вчив релігію у місцевій дівочій академії і середній хлоп'ячій школі. У 1965 році був призначений настоятелем новітнього в обителі Отців Редemptористів у Медовейлі. На цьому становищі залишився до 1967 року, а тоді повернувся назад до Іорктону як парох. До ЗСА переїхав 1975 року і був найменованим парохом української католицької церкви св. Івана Хрестителя, в Ньюарку, Н. Дж. На цьому пості перебував

Вірні слухають проповідь новосвяченого Владики М. Кучмьака.

(Фота: Я. Кулинич і Х. Ференцевич)

до квітня 1987 року, коли його призначили парохом українського католицького крайового собору св. Родни у Вашингтоні. У березні ц.р. був іменованим Папою Іваном Павлом II на список-помічників для Філадельфійського Архiepіскопа Стефана Сулика на рекомендацію з посеред кандидатів, запропонованих Синодом єпископів Української Католицької Церкви.

Врочистості хіротонії Владики М. Кучмьака, ЧНІ, своєю присутністю звеличили Владика Пійо Лягі, Апостольський прохунцій для ЗСА, який репрезентував Папу Івана Павла II, римського католицького Архiepіскопа Філадельфійський Кардинал Джон Кроль, Архiepіскоп Пітсбургу Католицької Церкви візантійського обряду Стефан Кошечко, Єпископ-помічник Пітсбургу Католицької Церкви візантійського обряду Джон Білок, Вірменський Єпископ Нерсес Сєйян, Маронітський Єпископ Джордж Веббі Мелхітський Єпископ-помічник Джон Ель та ряд інших єпископів римокатолицького обряду.

Українську Католицьку Церкву у вільному світі репрезентували: Владика Максим Германюк, Митрополит українців-католиків у

Хіротонія Владики Михайла Кучмьака — святителя Владики Стефана Сулика і співсвятителя Владики Максима Германюка і Владики Інокентія Лотоцького.

Канаді, Владика Стефан Сулик, Митрополит українців-католиків у ЗСА, Владика Інокентій Лотоцький, Єпископ Чикагський, Вла-

(Закінчення на стор. 3)

ВИМОГИ І ПРОТЕСТИ РОБІТНИКІВ В ПОЛЬЩІ ЗБІЛЬШУЮТЬСЯ

Гданськ, Польща. — У вівторок, 3-го травня ц.р., тисячі робітників, затрунених в Гданську у корабельних доках, вийшли на страйк, вимагаючи від уряду підвищення платні, легалізації підпільної профспілки «Солідарність» і полагодження справи платення для страйкуючих сталеварів.

В обличчя поновної солідарності робітників на усіх відтинках життя, внесла деяку розгубленість серед партійних і урядових кіл які у поспіху запобігання всекрайового страйку, яким грожуть керівники «Солідарності». Державна служба безпеки почала арештовувати і притримувати та допитувати керівників тієї колись вільної, а тепер забороненої законом, але все ще активної профспілки, яку, як відомо, очолює Лех Валенса, що у відміну до ранішої тактики спокійної поведінки і переговорів з урядом, бере тепер активну участь в демонстраціях, протестних походах, підписує вимоги в імені «Солідарності» тощо, одним словом веде перед у великій частині робітничого руху, який змагається за вищий рівень життя, забезпечення і збільшення прав профспілок у кожному відношенні.

Організатори страйку у Гданську заявили західним кореспондентам у понеділок, 2-го травня, що усі 12,000 робітників, які працюють на корабельних доках ім. В. Леніна підтримують страйк, а приблизно 3,000 робітників блокують вхід до верстатів. Комітет страйкуючих робітників, до якого входить також Л. Ва-

ленса, домагається не тільки підвищення платення, але також відновлення забороненої в 1982 році колись вільної профспілки «Солідарність», затрунених на новов звільнених раніше робітників і звільнення усіх політичних в'язнів.

У Гданську поліція арештувала профспілкового керівника Богдана Ліса, а у Варшаві Збігнєва Буяка. Декілька провідних керівників «Солідарності» пішли тимчасово у підпілля і за ними розшукує поліція і державні органи безпеки. Агентство Асоційтед Пресс інформувало, що підпілля «Солідарності» випустила комунікат підписаний Д. Валенсою, у якому говориться, що страйк робітників скоро розпочнеться у цілій країні. У комунікаті стверджується, що страйк сталеварів і корабельних робітників не є жадним «локальним конфліктом», як про це говорив представник уряду Єжи Урбан, але всекрайовою акцією робітників, які не бачать вигляду на поправу економічної ситуації і втратили довіру до злізлого Войцеха Ярузельського що проблему розв'язати.

У зв'язку з поширенням страйків робітників уряд наказав підняти до Гданська збільшені поліцейські і військові відділи, які у випадку потреби й на наказ компартії уряду, по своєму «розв'язуватимуть» проблему страйків і цією тактикою можуть створити ситуацію, яка вже була в Польщі в 1970 і початкових 1980 роках, — кажуть політичні спостерігачі.

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗСА ВИРІШИВ НЕ ПОЗБАВЛЯТИ ГРОМАДЯНСТВА Ю. КУНГІСА

Вашінгтон. — Верховний Суд З'єднаних Штатів Америки шістьма голосами проти двох вирішив провести дальші переслухання з приводу позбавлення американського громадянства Юозаса Кунгиса з Кліфтоу Н. Дж. Верховний Суд передав справу на нові переслухання.

Це рішення означає, що в найближчий час Ю. Кунгис не буде депортований.

Ю. Кунгиса, якому тепер 71 рік, обвинувачують у вбивстві понад 2,000 життів під час окупації Литви нацистськими військами. Він і його адвокати категорично відкидають це. Кунгис і адвокати вказують також на те, що при в'їзді до Америки в 1948 році він лише неточно подав рік і місце народження, а це, як доказують адвокати, не є достатньою підставою для позбавлення громадянства. Зробив він це, як і багато інших осіб, щоб уникнути насильної репатріації до СРСР.

Думку більшості членів Верховного Суду виклав суддя Антонін Скалія. Він сказав, що позбавляти громадянства на підставі неперевіраних фактів можна лише в тому випадку, якщо факти могли мати вплив на точку зору іммігрантів чинників в момент в'їзду іммігранта.

Оскарження доказує, що Кунгис говорив неправду, і не тільки не правильно вказав рік і місце народження, але й місце проживання в роки Другої світової війни. Він робив це, як стверджує обвинувачення, щоб приховати свою співпрацю з нацистами. Але оборона стверджує, що він це зробив, щоб врятуватися від можливої смерті.

Суддя Скалія також стверджує, що прокуратура, тобто ОСІ, не зуміли довести вини Кунгиса.

У першій інстанції у вересні 1983 року суддя Дікінсон Дебевуаз був відкинута оскарження ОСІ, але його перерішив федеральний суд у Філадельфії, який тепер поновно мусить розглянути справу.

В АМЕРИЦІ

УРАД ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА РЕГЕНА повідомив Конгрес, що має бажання в цьому році збільшити продаж зброї до 15 мільярдів дол. Це було б на 3.3 мільярдів дол. більше, як минулого року. У своєму доповідному звіті Державний департамент подає листу 33-ох країн, які могли б стати покупцями, а між ними з запропонованою грошима Ізраїлеві зброєю на суму 3.6 мільярдів дол. Південний Кореї на суму 3.3 мільярдів дол. і Єгипту на суму 2.7 мільярдів дол. Також підвищено можливості продажу кількості зброї тим країнам, в районі Перської затоки для протидії іранським погрозам.

ЗГІДНО З АПЛІКАЦІЯМИ, що їх передано до Федеральної комісії виборів, теперішні сенатори, які будуть змагатися за перевибір, а їх усіх є 27, призьбляють 63 міль. дол. на свої виборчі кампанії. З цього звіту видно, що з року в рік витрати на виборчі кампанії сенаторів і конгресменів значно зростають.

УПАДОК ВАРТОСТИ ДОЛЯРА, причинився до зросту експорту, а швидка модернізація фабрик на середньому заході ЗСА дали їм змогу в дуже короткому часі дідати рішті країні в економічному аспекті. Цей позитивний зворот можна зазначити у видатності індустрії, як також і у запотребуванні рук до праці. Багато осіб перемістилися з великих індустріальних осередків у західні штати, де життя є багато дешевше, хоч і платні є менші.

Відкриють Пам'ятник Слави УПА

Торонто. — Остаточна дата відкриття і посвячення Пам'ятника Слави УПА на Оселі «Київ» в Окавиллі, Онт., устійнена на неділю, 22-го травня ц.р. До Почесного Комітету цього свята входять ієрархи обох Українських Церков та голови і представники крайових українських організацій і установ в Канаді.

У програмі того дня, яка розпочнеться в год. 11-ї вранці, передбачені такі урочистості: соборний Молебень на прохладу 1000-ліття Християнства в Україні, похід з прапорами й вінками до Пам'ятника Слави УПА, відкриття і посвячення пам'ятника, соборна Панахида і салют пошлягним борцям, складання вінків, три короткі промови.

Біля год. 3-ої по полудні почнеться друга частина

програми: складання коротких привітів, а далі місцеві концертна програма Свята Героїв з відзначенням актуальних річниць 1988 року.

На день свята приготується проп'ятна книга з повним списком всіх фундаторів і жертводавців на фонд побудови пам'ятника, прохладцем якого є Володимир Беднарський.

ЗУСТРІЧ З М. РУДЕНКОМ В ДІТРОЙТІ

Дітройт. — У суботу, 7-го травня, тут у залі української православної катедрі Святої Покрови відбудеться зустріч громадянства з головою Української Геленської Групи письменників Миколою Руденком. Вступ — 10 дол.

ФКУ видало інформації про Тисячоліття для преси

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — Бюро Фонду Катедри Українознавства (ФКУ) приготувало пакети з інформаційними матеріалами до диспозиції української громади при інформуваних американській пресі і суспільству про Тисячоліття Християнства Русь-України.

Марта Базюк, референтка інформаційного бюро ФКУ, пояснила приготування таких матеріалів: «Впродовж минулого року майже щоденно до ФКУ зверталися представники урядів, науковців, вчителів та релігійних груп за інформаціями про Тисячоліття. Наше бюро постійно висилає листи та інформації журналістам, які пишуть про Тисячоліття, як виключно російську подію. Мені прийшло на думку, що матеріали, які ми збирали, можуть прижити нашим громадянським діячам».

Андрей Гарасимяк, директор публікацій ФКУ, додав: «Нам відомо, що совєти дуже успішно інформують світ про святкування Тисячоліття, що відбуватиметься у Москві в червні ц.р. Тому ми, українці, мусимо заздалегідь подати пресі й журналістам правильні інформації. Нам треба вислати редакторам міжнародних і місцевих новин, релігійним референтам, як також релігійним групам, які вибираються на святкування до Москви. Надіємось, що наші матеріали упроб-

тять це велике завдання». Пакет з інформаційних приготувань в бюро ФКУ включає: копії статей Богдана Нагайла, які появилися в американській пресі, підсумування українського становища, що приготував д-р Андрей Сороківський, список адрес і телефонних чисел разом з прізвищами журналістів головних газет і журналів, а також зразки листів і пресових комунікатів у справі святкування Тисячоліття та брошура «Getting Media Coverage for Your Millennium Event».

Досі ФКУ розіслав понад 150 таких інформаційних пакетів американським сенаторам, науковцям і журналістам.

Пакет можна замовити у: Ukrainian Studies Fund, Harvard University, 1583 Massachusetts Ave., Cambridge, Mass. 02138, або телефонувати на число (617) 495-7835.

Кошт одного пакета з пересилкою виносить 3 дол.

ЗАБАВА В П'ЯТНИЦЮ

Пассейк, Н. Дж. Тут у суботу, 7-го травня ц.р., о год. 9-ї вечора, в залі Української Центральної, 240 Гоп авеню, Організація Оборони Лемківщини відділи 3-ї з Пассейка, та 7-ї з Джерсі Сіті, влаштовують весняну забаву. До танців приєднали оркестра «Дунай» з Торонто, а столики можна резервувати телефонуючи на число: (201) 772-3344

АМЕРИКАНСЬКА ПРЕСА КРИТИКУЄ СМЕРТНИЙ ВИРОК В ЄРУСАЛІМІ

Нью Йорк. — Американські газети, а між ними також відомі «Нью Йорк Таймс», «Кришн Сандс Монітор», вже задунали у «Свободу», клівлендський «Плейн Ділер» та інші, в загальному критично оцінюють вислід процесу в Єрусалимі проти Івана Дем'янюка, українця з Клівленду, який, згідно з опінією трьох ізраїльських суддів був сторожем в концентраційному таборі Трєблінка в Польщі під час Другої світової війни і там спричинив до вбивства в газових камерах 850 чи навіть 900,000 життів. Більше того, на підставі совєтських документів, частину яких КГБ передало для ОСІ у Вашингтоні, а частину привіз до Єрусалиму американський індустріальний мультимільйонер Арманд Гаммер, І. Дем'янюк був прославлений у концтаборі Трєблінка «Іваном Грозним», хоч цього на суді, ані прокуратор, ані судді, які дуже часто виступали у ролі прокураторів, ані свідки не доказали.

Газета «Нью Йорк Таймс» у виданні з 28-го квітня ц.р. запитують: чи дійсно вимагає смерті, смерті, потрібна була для відзначення 40-річчя існування Ізраїля як держави? Або чи дійсно І. Дем'янюк був відомим «Іваном Грозним» з Трєблінки? Він і деякі свідки та спеціалісти від оцінки документів заперечили це. Можливо, що судді вважали, менше від смертної кари покарання викличе юридичне засте-

реження щодо його вини. Якщо вони таким методом керувалися, то тепер є добра нагода для президента Ізраїля змінити засуд. Роблячи це, він, президент, цілком не зменшить поваги до ізраїльської держави, а може навіть навпаки. Він, змінюючи, чи радше злагідивши вирок, відповість життям на смерті, особливу у теперішній порі заворушення палестинців на окупованих землях. Правда, це велика вимога від Ізраїля і життів вгадлів, які пережили страшенні гітлерівське пекло. Забавою воєнних злочинців оминили покарання, але навіть тисячу смертей не заступить діл «ангела смерті» з Трєблінки. Осудити його, це не те саме, що вбити І. Дем'янюка. Судді не повинні керуватися вимогами топки про трикратне вбивство. Зберігши його життя, Ізраїль покаже світу, що можна іти дорогою світла, — пише «Нью Йорк Таймс».

«Кришн Сандс Монітор» також запитують ізраїльських суддів, що вони владивно хотіли досягнути, вимірюючи для І. Дем'янюка максимальні покарання — смерть через повішення? Чи це змінить ситуацію і заперечить що подібні вбивства ніколи не повторяться? Тепер, як ніколи перед тим, пише згадана газета у числі з 27-го квітня, Ізраїль повинен продемонструвати пошану до закону і справедливості.

У СВІТІ

НЕЗАБАРОМ ПРОФЕСОРИ найкращих і престижних бізнесових шкіл З'єднаних Штатів Америки вчитимуть совєтських студентів і молодих керівників підприємств, як найкраще і найпрактичніше управляти великими і середніми підприємствами і добиватися значних успіхів. Делегация совєтських фахівців відвідує тепер високі американські економічні школи, веде розмови про можливості включення у їхні програми студентів з ССРСР, або відкриття їхніх філій в Совєтському Союзі з повною фінансовою підтримкою Москви. Головою совєтської делегації є Євгеній К. Смітніцький, ректор Академії крайової економіки, яка випускає на совєтський ринок найкращих бюрократів, зокрема керівників великих державних підприємств.

ТЕРОРИСТИ, ЧЛЕНИ Ірландської Республіканської Армії, застрелили трьох британських воєнків і трьох поранили. Прицілом ІРА були тим разом британські воєнки, які служили на британській військовій базі в Голландії. Ірландські революціонери, які борються за відокремлення Північної Ірландії від англійської території, пригрозили крім того прем'єр-міністрові британського центрального уряду Маргарет Тачер, що вони планують більше подібних актів вбивства молодих воєнків. «Ми маємо дуже просту розв'язку англійсько-ірландського питання — вийдіть з нашої країни, виведіть свої війська і тоді наступить мир», — заявляють члени ІРА у своєму зверненні.

ПРЕДСТАВНИК МІНІСТЕРСТВА закоронних справ Великобританії Пітер Ліллі повідомив кореспондентів, що працівники державної служби безпеки з відділу боротьби з наркотиками, зліквідували 3.5 тонни гашишу, що його перевезли контрабандою торгівлі наркотиками з Афганістану, через совєтську територію. При цій нагоді заарештовано п'ять осіб з контрабанди, але їхніх прізвищ покищо не подали до загального відома. Деякі кореспонденти здогадуються, що в цю аферу можуть бути замішані також совєтські громадяни. Перший раз в історії боротьби англійців з контрабандою наркотиками, британці діяли за вказівками совєтських органів безпеки. Історія з перевозом гашишу розпочалася в Кабулі, де його навантажили у вагони і перевезли до Ленінграду. Там його перевантажили на корабель, який йшов до Англії. Першу інформацію про перевіз наркотику англійська розвідка отримала від совєтських кіл з Кабулу. Договір про співпрацю в цій ділянці було підписано в Москві, під час перебування там Маргарет Тачер.

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda (201) 434-0237. UNA (201) 451-2200.
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members: 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право втручання в матеріали, надіслані авторами. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразив застеріг, допущений за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Підписати на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНС — \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і money orders виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Економіка — найперша проблема ЗСА

Західноєвропейська преса, зацікавлена у з'ясуванні президентських виборів, дивувалася, що протягом кількох місяців передвиборів закордонна політика Америки і міжнародні відносини були майже зовсім промовчані. І це стосувалося однаково демократичних, як республіканських кандидатів. Задумуючись над успіхами у передвиборах, мало раніше відомого в Америці, губернатора штату Массачусетс Майкела Дукакіса найпопулярніші американські коментатори доходили до висновку, що причиною його успіху є критикування економічної політики президента Регена, яка, перемігши інфляцію і довівши до найнижчого ступня безробітних за останні двадцять і більше років, все ж має два дуже слабкі, негативні пункти: дефіцит державного бюджету, який у 1987 році становив 170 мільярдів доларів і дефіцит торговельного балансу, який в лютому цього року викинував 13.8 мільярдів дол. та зрозить дійти до 165 мільярдів. Внаслідок цих двох дефіцитів державне заборговування Америки наблизилось до 24-ох трильйонів дол. Ці астрономічні суми невідомо пересічно му американському громадянину, який дивиться передусім на ціни продуктів та інших предметів першої потреби, на ринок праці і на висоту відсотків у заощаджених банках і кредитних кассах.

Таким чином теперішній стан американської економіки задовільний. Американські громадяни у широких масах усе ще признають, що обіцянка президента Роналда Регена з-перед близько восьми років "мир і добробут" — здійснилася. Але так є нині. Демократичні кандидати, з них теперішній першун Майкел Дукакіс, пророчать, що ця ситуація тимчасова, перехідна, і що наслідок державного бюджетового дефіциту і дефіциту торговельного балансу вдарить в економіку Америки. Це невідомо доведе до нового біржевого краху, до залямання цілого господарського стану Америки. Очевидно, проблема економіки незалежна від виборів — у виборах вона грає роль для республіканського кандидата Джорджа Буша, що буде обороняти тезу стійкості, добробуту і для демократичного кандидата, який страшило б виборців чорною майбутністю та буде обіцяти, що тільки демократи, які намагаються на підвищенні мита на закордонний імпорт та на підвищення податків для вирівнювання балансу державного бюджету — тільки вони можуть забезпечити дітям виборців добробут. Але час не стоїть на місці і надходять нові події.

У минулому тижні Сенат прийняв 63 голосами проти 30-ти новий торговельний закон, в якому між іншими постановами є клявуля, що власник фабрики, чи промислового закладу, промислових майстерень, мусить повідомити робітників, що їхній варстат праці буде зліквідований. Президент Реген заповів зголошення свого вето проти такого закону, мотивуючи це тим, що ця точка закону порушує принцип вільної торгівлі і неспутаною ніякими державними розпорядками суперництва. Цей закон знайшов вже голосний відгук у коментарях американських засобів масової інформації і невідомо, як zareaguє, біржа на президентське вето, яке — як твердить "Нью Йорк Таймс" — має шанси вдержатися. Широка кола американського суспільства ще несвідомо справжнього значення цього закону і загадані клявулі, але фахові коментатори в газетних рубриках економіки жваво цікавлять ся цим законом, бо він найтісніше причетний до проблеми закордонної торгівлі Америки — який є. Ахиллевою п'ятою балансу уряду Роналда Регена в його двох каденціях.

"Нью Йорк Таймс" з 1-го травня ц.р. в огляді тижневих подій на першому місці приносить велику і незвичайно цікаву статтю п.з. "Обидві партії дивляться на стан економіки". Треба признати правду авторів цієї статті, що для величезної більшості громадян кожної країни найбільше значення має стан його гаманця — від того стану залежить безпека його самого і його родини. У відношенні до цієї життєвої проблеми ідеологічно-політичні філософії відходять на задній план.

Вступайте в члени УНС

Засудження Івана Дем'янюка на смерть ставити перед українським суспільством тяжку морально-політичну проблему, бо організатори суду над Дем'янюком судили не лише одну особу, а антиукраїнська гістерія серед світового життя, що супроводжувала суд і буде далі існувати, спрямовує удари проти всіх українців, як нації. Чи можна в такому разі пройти мимо цього суду і його мотивів?

Підкреслимо, українці є і будуть за суворим покаранням злочинців проти людства і окремих націй спеціальною масштабу, якими були обвинувачено Дем'янюка. Але трагічність засудження Дем'янюка в тому, що суд керувався не об'єктивністю свого судового покликання, а перетворив суд на політичний суд, який тому лишив після себе наслідки великої сумнівної вартості.

Аналізуючи хід суду, суворі обставини і результати цієї судової розправи не можна звільнитися від переконання, що судовий процес був зафарбований більше політичними фарбами, ніж розглядом кримінальних вчинків 45-річної давності.

Чому називаємо цей суд політичним? Як риси політичних судів?

Суд, переведений для конкретних політичних цілей, або суд залякування і проведений під диктат політичного режиму в будь-якій країні для партійно-державних цілей — такі суди у західній юридичній практиці називаються політичними.

Дня 5-го травня 1836 року народився Сидір Воробкевич, письменник і композитор, громадський діяч Буковини, православний священник. Писав свої твори під псевдонімом Данило Млака. Недавно минуло саме 150 років від його народження.

Всі, мабуть, знають його вірш "Мово рідна, слово рідне" і "Вечір", що починається описом рідної природи при заході сонця словами: "Сонце ся сховало за високої гори". Буковина колись була під владою наших князів, потім стогнала під татарським ярмом, а далі належала до румунів і турків, поки в 1775 році не дісталася під володіння Австрії. Інтелекція на Буковині тоді розмовляла здебільшого по-німецьки. В 1786 році Австрія прилучила цю країну до Галичини. Перші українські школи на цій (українській землі) постанали шойно після 1868 року. В літературі виступав Воробкевич як представник романтизму. Помер у Чернівцях 1903 року й там же похований.

Духовну семінарію закінчив у Чернівцях, а музику студіював у віденській консерваторії (1868). Пізніше вчив співу в духовній семінарії і на богословському факультеті чернівецького університету від 1875 року. Батько був православний священник й катедрі гімназії Псевдонім Данило Млака був частиною родового прізвища Воробкевич, яке звучало повністю: Скульський-Млака де Оробко. Від його замінив це довге прізвище на "Воробкевич". Брат Сидора Григорія був теж письменником і писав під псевдонімом Наум Шрам. Був теж священник і писав ліричні

Анна Білик

МОЇ ВРАЖЕННЯ З "ПЕРЕБУДОВИ" Й "ГЛАСНОСТІ"

II.

Ми виявилися краще підготованими ніж наш екскурсовод, який навіть не знала, не тільки де знаходиться Кисло-Могилівська академія, але ніколи про неї й не чула. Та найбільше мене приголомшив пам'ятник "Матері-Батьківщини", який височить на березі Дніпра, неподалік Печерської Лаври. Я знала, що старий красивий — без цього пам'ятника — "монстера". Це була чудова зелена гора з невеличкими будинками та церквами, а партія зруйнувала не тільки будинки, церкви та флюору й фауну цієї гори. Партійні архітекти зруйнували саму природу, вони бульдозерами знесли все, що стояло на горі, а потім вносили й саму гору, щоб на ній побудувати величезну металеву статую, щоб вона перемагала й Печерську Лавру. Результатом цього безвідповідального вчинку й безсердечного руйнування природи стало те, що на березі стоїть зараз страшна жінка з мечем в правій руці і з шитом в лівій. Якийсь заподатливий мистець з української жінки-матері, яка оспівана нашими поетами й письменниками як чутлива й любляча мати, зробив жінку-солдата. Таким чином Печерська Лавра залишилася прикрасою схилу Дніпра, а новобудований пам'ятник став свідком руйнування не тільки природи, але й традицій української історії жінки-матері, на плечах якої було вже з покоління завдання виховувати дітей і то в

Д-р М. Воскобійник

ПОЛІТИЧНО ВМОТИВОВАНИЙ ПРИСУД СМЕРТІ

Мета очевидна — зискати конкретні користі для уряду партії Лікуд, прем'єр-міністром якої є тепер Іцхак Шамір. Присуд смерті Дем'янюкові став потрібним для ізраїльських властей, як колотий відпущення із-за критичної внутрішньої і зовнішньої ситуації Ізраїля і керівної тепер в ньому партії.

Росте серед ізраїльської молоді розчарування, яка втрачає перспективи миру із-за безвихідних труднощів на окупованих територіях, зростає опір палестинців та солідарність з ними в усьому арабському світі та й поза ним. Якщо імперіалізм і колоніалізм вважалися досі загальнопризнаним злом і його всюди осуджували, то як оправадати подібні заходи Ізраїля супроти окупованих арабсько-палестинських територій? У такій ситуації було потрібно щоб Іван Дем'янюк став за всяку ціну "Іваном Грозним".

Політичний характер суду над Дем'янюком можна бачити із декількох конкретних характеристик. Наведемо їх:

Перше. Комусь потрібно було щоб суд над Дем'янюком відбувся в Ізраїлі, а не в ЗСА, або не на форумі Міжнародного Суду в Гаазі, де атмосфера могла б бути більш об'єктивною, а не такою завітненою, як це сталося в Ізраїлі. Цей полі-

тичний суд над Дем'янюком перетворився в ізраїльській пресі на суд над народом, серед якого він родився. Антиукраїнська гістерія супроводила цей процес. (Див. в "Нових днях", ч. 457, за березень 1988 року статтю редактора ізраїльського часопису "Круг" — Георг Морель). Загальне: можливо, я помилюся, але переконаний, що антиукраїнська гістерія, серед євреїв Ізраїля — це ліді добре продуманої роботи КГБ, розпочатої ще за Сталіна.

Друге. Політичність цього суду підкреслюється фактом, що суди часто поводитися в залі суду не як об'єктивні, безсторонні суди, що готові були брати до уваги "за" і "проти", а як обвинувачувачі із прокуратури. Вони ж і присуд смерті винесли. Дивно, що не був присуд трьох суддів, а не лави присяжних, як в інших демократичних країнах водиться, і призначені вони...

Третє. Судді ігнорували свідчення, що "Іван Грозний" було убито під час повстання в'язні у Трелбіні ще в 1943 році. Про це свідчили не лише єврейські в'язні, а і найголовніший свідок прокуратури Еліягу Розенберг в 1945 і 1947 роках ще за своєю пам'яті, який зовсім протилежне свідчив проти Дем'янюка тепер на суді. Подібне сталося й із іншими живими свідками, що ушли в голодомор. Але, проте, Дем'янюка засудили як "Івана Грозного", хоч уже й не існуючого, бо така "фігура"

(Закінчення на стор. 4)

Іван Боднарук

ЖАЙВОРОНОК УКРАЇНСЬКОГО ВІДРОДЖЕННЯ НА БУКОВИНІ

(У 150-ті роковини народження буковинського письменника й композитора)

прозії та історичні думи.

На літературне поле виступив С. Воробкевич 1863 року в "Галичанині" Б. Дідича. Писав поезії, оповідання і драми. Створив ряд історичних поем, наприклад, "Мурашка", "Нечай". В його романтичних оповіданнях, — "Турецькі бранці", "Містечко Чорногорія", "Циганка" — замітний вплив українських народних пісень. На історичній тематиці побудовані його драми "Василько Ростиславич", "Петро Сагайдачний", "Кочубей і Мазепа" та інші. Велику популярність здобув собі оперетками "Пан Мандатор", "Янош Іштенгазі", "Золотий монет" та іншими. Написав монографію про Михайла Вербицького (1893), був теж автором двох томів проповідей. "Науки для народу" та "Надгробні проповіді".

Збірка поетичних творів Воробкевича вийшла у Львові 1900 року п.з. "Над Прутом" з передмовою І. Франка. Там Франко назвав Воробкевича жайворонком буковинського відродження. Повне видання творів Воробкевича вийшло в трьох томах у вид. "Руська Письменність" (1909-1911). Продовжував Воробкевич на Буковині працю, започатковану О. Федьковичем. Під його безпосереднім впливом розвивав свою творчу діяльність. Всі його твори повні любові до рідного народу. Про перші свої вірші, які поет часто

називав "думами", писав ві 1866 р. так: "Знаю, що ці думи несовіснені; вже му жем, хоч я родом русин, поруськи говорити, читати й писати почався, я самоук. Потіну я ними декого з родимців, то від них єдно прошу: недостатки поправити братською любов'ю і — за наведених вище причин — звинити" (Твори С. Воробкевича: "Руська Письменність", т. I).

Як композитор, визначився С. Воробкевич складанням літургичних пісень і псалмів, komponував хорові твори, соловії пісні й опери. Єпископська консисторія звернула увагу на музичні здібності Воробкевича, дала йому стипендію і змогу виїхати до Відня на доповнення музичної освіти. Коли 1864 року заснували у Львові театр "Руської Бесіди", управа того театру прохала композиторів, щоб писали музику до народних п'єс. Тоді то Воробкевич написав кілька сценічних творів, які називали оперетками або мелодрами, хоч насправді це були побутові п'єси або комедії з музичними вставками. Вони довго не сходили із сцени театру "Руської Бесіди". Але, як пише О. Маковей, несправедливі критики знеохотили Воробкевича до дальшої праці на тому полі. Таких "співгогов" написав він понад 10 (на власні лібретта).

Як композитор, пішов Воробкевич слідами представників "перемиської школи", подібно, як Бажанський, В. Матюк, Максим Копко, Микола Куманівський і Й. Кішакевич. У мелодії Воробкевича помічалося сантиментальність і своєрідну салонність, — вплив шумки й думки, які в другій половині XIX ст. швидко заволоділи так званою домашньою музикою. Був автором світських хорів "Пробудилася Русь", "Думи мої", "Огні горять", "На горі, коло броду", "Заро сніг шліхти терням", "Тече вода з-під явора", "На чужині загинув" тощо. З його сольових популярних були такі: "Минають дні", "Над Прутом у лузі", "Ой, чого ти почорніло", "Якби була задуша", Лисенко до слів Воробкевича "Сонце ся сховало" написав вокальний терет. Дуже популярними піснями стали його "Куку! Куку! чути в ліску", "Заграй ми, цигане старий", "Його. Задвене разом, браття, пісню воскресну і нову", що й нині не сходять із програм національних свят.

Займався Воробкевич і церковною музикою. Написав Службу Божу на триголосний і чотирьохголосний. Залишив низку літургичних пісень і псалмів. Для народних шкіл склав "Співаник для шкіл", який довго був єдиним шкільним співаником і тому багато пісень, поміщених у тому співанику, спопуляризувалися серед глядачів і буковинців. Писав теж музику до румунських і німецьких текстів. Написав теж теоретичні підручники: "Основи музики" (1868) по-німецьки і підручник гармонії по-румунськи. У 1893 році Воробкевич

однаковій мірі за часів Київської Русі, Козаччини чи сталінського голоду 1932/33 років або й часів після Другої світової війни.

Сам Київ чисте місто і дуже відмінне від Москви та Ленінграду, правда, дуже рідко чуєш з уст екскурсоводів горді слова на історію Києва, а тут є сам похвалитися і є за що бути гордим, тут кожен клаптик землі це тисячолітня історія, звідси йшли зв'язки не лише до Греції, але й на Захід, звідси поширювалася культура не тільки по Україні, але й по всій імперії Київської Русі.

Та мене цікавила і тут "перебудова" та "гласність", як вони проявляються в Києві, я хотіла порівняти з Москвою та Ленінградом.

Я змушена зразу признатися, що поступив в "гласність" в Києві мене розчарували. У людей все ще упередження до чужинців, а коли заговорить українською мовою, то вас зразу змиряють поглядом, щоб визначити — звідки ти взялася. На зауваження, що люди мало розмовляють українською мовою, одна жінка мені сказала, що "Наш папа (так звать у Києві першого секретаря КПУ Шербицького) теж не вміє розмовляти українською мовою". Я хотіла розпитати, як тут ставляться зараз до колишнього першого секретаря Шелеста, чи не думають його реабілітувати? Але мої співрозмовники боялися висловити навіть думку про те, що Шелеста могли б реабілітувати, а якщо говорити про "гласність" і "перебудову", то його не тільки б мали реабілітувати, але й відновити у його функції, так колись сталося з польським партійним діячем Гомулкою.

Нам пощастило побувати в Києві на Великдень і я була дуже здивована, що в столиці так багато атестів, які стояли з пасаками, щоб потім з'єсти свячене. Правда, тут встояли біля церков було повно міліції, щоб демонструвати відокремлення Церкви від держави, але і КГБ сьогодні не

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Зенон Стенчук

На верхах мистецької творчості

Після успішних виставок у Вашингтоні, Філадельфії, Нью Йорку, а також і в різних містах Флориди, мистець Темістох Вирста з дружиною, не зважаючи на віддал, відвідали Мінеаполіс і Ст. Пол. Тут, тиждень перед їх виїздом до Франції, Музей ім. Кардінала Й. Сліпого при церкві св. Константина влаштував виставку картин мистця. Виставка відбулася 5-го і 6-го березня ц.р., на яку наха громада відгукулася численною участю.

Для нашої громади така виставка паризького мистця з модерним малярським виставом дала змогу по-знайомитися з сучасним, еволютивним мистецтвом нашої доби, представником якого на міжнародному ринку є Темістох Вирста.

Перше що спрощується з його образів — це могутнє коливання його світу барв, зугра яких проміноє світло, і яке є справжньою темою його картин. Свої інтимні почуття та уяву він передає нам не площинно, а

об'ємом форм у просторі та висловом багатого, гармонійної палітри кольорів.

Але тяжко передати багатство відчуття свого внутрішнього світу однією картиною. І тому деякі теми з його картин відбуваються варіантами, творячи нову гармонію, притаманну його стилеві.

Уродженець чарівної Буковини, він виніс з собою фантастичний світ Карпат, де власне світло є творцем метаморфоз з леготом гірського вітру та шумом ручьиків потоків, які й скрісталізували його малярський вислів.

На цій останній виставці мистець не обмежився тільки акрилом кольору, а дав також композиції у металізованому акрилі у рельєфній формі. Більшість цих композицій — це прицинок до великого дохостороннього триптиху, який мистець приготував до відзначення ювілею 1000-ліття Хрищення України.

(Закінчення на стор. 4)

Яр. Климовський

"Відгомін минулого"

"Слово збережене в книзі — скарби містичні століть, в нім наче лицар в залізі, дух непохитно стоїть".

Р. Завадочич

Говоритимем про останню книжку Богдана Остап'юка, що він перед смертю ще встиг дати до друку, та на превеликий жаль, не довелось йому книжкою налюбуватися, пишати нею.

Автор "Відгому минулого" добре знай чинам "Свободи" з його блискучих статей дуже цікавих спогадів про "золоте Поділля", головним чином про Тернопіль (головне місто Поділля по галицькому бою).

У книжці — історичні нарис про визначні постаті, про письменників, мистців, науковців і про діяльність української громади в Мамі.

Передмову написала д-р Анна Власенко-Бойсун. Книжку автор присвятив своїй улюбленій доні Надії Марії, що трагічно загинула в автомобільній катастрофі.

Завершивши свій твір, автор не був спроможний видати, як бажалося б, тог видав його згідно своєї "кишені", тобто вибраних статей, що їх друкував у "Свободі".

"Новому шляху" чи у "Вільному слові" дав переваги офсетним способом у друкарні в Мамі; деякі статті друковані на писальній машині.

Книжка видана цим способом у ніякій мірі не втрачає на самому її змісті.

Перших 48 сторінок книжки займає опис міста Мамі, де, дещо з історії стей-

ту Флориди та про діяльність українців у цьому соціальному стейті.

У черговому відділі представляє силуети наших визначних постатей — Богдана Лепкого, Сидора Воробкевича, Олександра Кошиця, Йосипа Стадника, Леся Курбаса, Дмитра Котка, Василя Авраменка, Євгена Олесницького, Івана Пулюя, Володимира Кубійовича, Романа Завадочича, Степана Росохи, Михайла Качалуби.

Книжку завершують статті: "Вклад українських вчених та мистців у дорібок Ягйлонського університету" та підвідали цієї статті — "Бурхливе студентське життя в Кракові 50 років тому" й "Українська громада в Кракові", 40-річчя Ісходу з рідної землі... Збережимо спадщину та світлу пам'ять УСС-ів". Мамі вшанувало 90-річчя народження Патріярха Йосифа... Новий радянський Тернопіль". Тут подано очевидно тільки частину статей.

Усі статті дуже цікаві, джерельно скріплені, талановито написані напевно цікавими читачів різного віку незалежно з яких територій нашої землі походять.

Цю книжку — в ціні 10-ох дол. — можна набути, звернувшись до: Mrs. E. Ostapuk, 927 NW 10 Court, Miami, Fla. 33136.

ДОСІ ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД Реген ще не д... зборився з Конгресом в справі нового торговельного закону, але натомість дійшли до порозуміння в одному дуже важливому аспекті — захищати американську індустрію та її працівників є куди більш важливим, чим захист вільної торгівлі. Економісти і політичні аналітики заявили, що тепер ЗСА почнуть грати торговельну гру за тими самими правилами, як багато інших країн це роблять, тобто застосують тверді правила для закордонної компетенції, що підбиває американські фірми.

може заборонити людям йти в церкву. Заборонено займатися сама нестача церков, з яких лише 13 діє у Києві. Незрозумілим для мене було те, що в церквах люди розмовляють українською мовою, а Служба Божа правила російською мовою. Виходить, що митрополит Філарет говорить неправду, коли на Заході говорить про Українську Православну Церкву.

Щодо щоденного життя й проблем, то в Києві також про "гласність" мало чути, коли порівняти май розмови в Москві й Києві. Молодь скаржиться, що не знає своєї історії, але вона й рідної мови не знає, а як її знати, коли самі вчителі нею не володіють. Одна жінка скаржилася, що: "Дитину я дала в українській дитячий садок, але ж там вихователка української мови не знає, то й дитина вчить суржик — ні те, ні се. А в школах не краще. А де ж дітям вчитись мови, коли не в школі?" До моїх прикирків вражень стосовно української мови в Києві преднавляє знову обшук у київському аеропорту в Борисполі. Знову митники виявили свої знання щодо українських прізвищ і знову повторили цілу процедуру з Москви. З групи виділили нашу родину і не залишили ні одної кишені без обшуку. Навіть брудну білизну й шкарпетки перетрусували в пошуках чогось забороненого. Після такого ґрунтовного обшуку, митний офіцер ще наважився запитати "знову приїхати на що я відповіла, що нехай спочатку перебудуються, бо з паперової перебудови нікому краще не стане.

Отакі були мої пережиття при зустрічі з сучасною "перебудовою" й "гласністю" в Москві, Ленінграді та Києві. Запитає, чи поїхала б я ще раз на таку подорож? Скажу так. Але... іхатиму без валізи і торби, щоб митники не мали змоги затримувати, але зміною прізвище, бож українське прізвище викликає контролюючому небезпеку навіть за часів "гласности" й "перебудови".

У Ричмонді відзначено ювілей 1000-ліття Хрищення України

З ініціативи Ричмондського Комітету Тисячоліття Хрищення Русь-України та активної допомоги о. Тараса Лончини, парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ричмонді, Вірджинія, одного з дочесних голів цього комітету, розпочато ювілейні "Тисячоліття" у суботу, 3-го березня.

Служба Божа була відправлена під проводом о. Тараса Лончини та о. М. Кучмика від українського католицького собору Пресвятої Родиної, Вашингтон, Д.К. Хор проводив диригент проф. Микола Кормилік.

У своїй доповіді о. Т. Лончина виголосив подяку, звертаючись до присутніх парафіян та гостей, що приїхали на цю Службу Богу з різних міст Вірджинії.

Він згадав у проповіді про величезне значення цього історичного ювілею для християнства в цілому світі.

Ми всі готовилися до цієї великої дати, як до важливого свята, традиційного не тільки для нас, українців, але й для всього людства", — сказав о. Т. Лончина. Згідно з Архипастирським посланням собору єпископів українських католицьких церков, відзначення цього найважливішого ювілею в історії українського народу не може обмежуватися одним чи кількома днями, чи навіть кількома тижнями.

Це мусить бути довготривалий, всесторонній і всеохоплюючий святковий процес, в який повинні включитися всі парафії своїми власними зусиллями, у своєму родинному колі, в парафіях і при церковних та інших організаціях і всі разом, всією церквою.

Зісною метою Рада митрополії української церкви в США проголосила 12-місячний період від 14-го серпня 1987 до 15-го серпня 1988 року Святим ювілейним роком Тисячоліття християнської України. Єпископ В. Суліман у своїй про-

повіді розповів про історію України та Української Церкви, про св. князя Володимира та св. княгиню Ольгу, про ролі, яку вони відіграли в історії християнізації України. "Релігія — це міст, що об'єднує людей всього світу, — сказав він, — і ми звертаємося, щоб люди виконували Божі заповіді в щоденному житті і своєму, цього вчать нас в Храмі Божому, щоб панувала любов і правда до людини, не залежно від раси, пошестей і те, до якої релігії належить людина. Щоб це виконувати це не так важко, коли в людини в душі чисте серце і вона, людина, живе з вірою в Бога".

Він згадав також про тернистий шлях Української Церкви з 1917 року і до наших часів, про переслідування та покарання людини за віру в Бога та Боже слово, щоб був зв'язок між церквами різних віровишень, про поширення цих зв'язків зі заходу до сходу України, закликав продовжувати з Божим словом боротися за права людей різних націй і різних релігійних напрямків.

Під час всієї Служби Божої хор співав хорали та церковні молитви-псні, а також відспівав "Гімн на святкування Тисячоліття Хрищення Русь-України", на слова Зореслава, музика Митрофа М. Федорів.

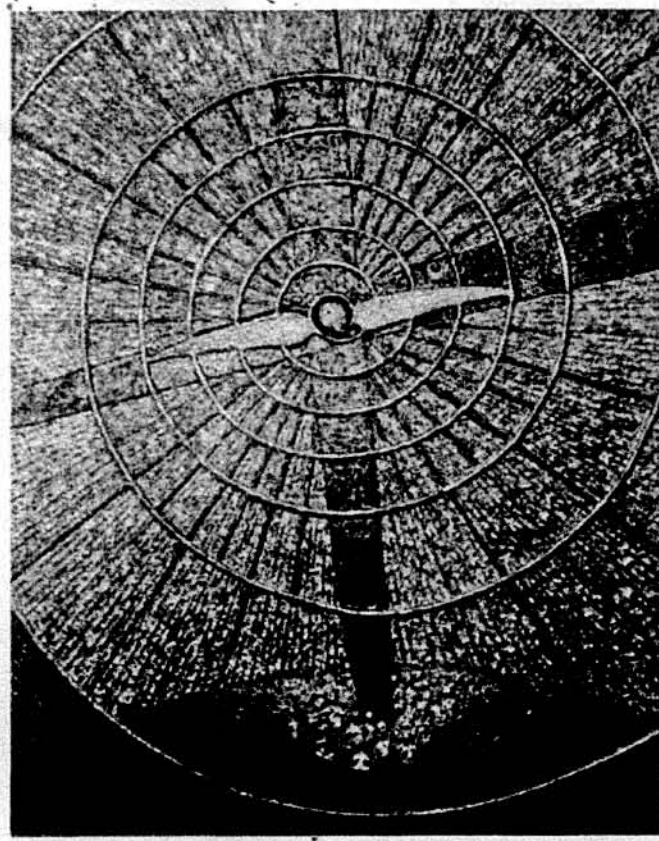
Після закінчення Богослуження відбулася процесія з хрестом у супроводі о. Т. Лончини, о. М. Кучмика та єпископа В. Сулімана. Потім гості були запрошені на перекуску, солодке та каву.

Під враженням великого та незабутнього ювілею 1000-ліття Хрищення люди розділилися з катедрі з радісним настроєм, щоб і ще раз розповісти іншим про чудову Службу Богу у зв'язку з історичним ювілеєм.

І. Приймак

На верхах...

(Закінчення зі стор. 2)

„Голуб надії“, металізований акрилічний рельєф.

Ця виставка картин Теодора Вирсти була збагачена дуже цікавим виступом мистця, який познайомив присутніх з українськими мистцями Франції, котрі ще з XVIII сторіччя перебували в Парижі. Доповідь була збагачена прозірками з творів мистців. Ця виставка увінчалася великим успіхом. Вона по-

вила присутніх симфонією кольорів, а композицією поодиноких картин відкрила їм ворота в світ давнього, забутого мрії й почування. Присутній мистець своїм великим мистецтвом та культурним досвідом збагатив місцеву публіку, піднявши рівень знання сучасного мистецтва.

Політично...

(Закінчення зі ст. 2)

була потрібна. Для кого: для світової опії, для консервативного Лікуд, для підняття патріотизму серед ізраїльської молоді, для англійської гегемонії?

Четверте. Суд базував свій засуд на підставі документу ідентифікації з КГБ, загальною відомою органу своєю спеціалізацією на підтримку і фальшуваннях. Не дивлячись на докази експертів, що посвідка Дем'янюка була підроблена, що є розбіжність однієї посвідки з тією, що її привіз американський мільйонер Арманда Гаммер з Москви, переданою від КГБ. Державним органам Ізраїля, як видно, більше залежало на співпраці з КГБ, ніж на знайденні об'єктивної правди про Дем'янюка.

П'яте. Суд був політично-го характеру, це й тому, що сам прем'єр-міністр Іцхак Шамір ушанував суд своєю присутністю щоб підкреслити його значимість. На залі суду приводили цитати з різних класів шкільних дітей для їхнього виховання і усвідомлення де були і де "вороги". Хіба ж після цього можна було ірригати, що Дем'янюк — це не є "Іван Грозний"? Чи ж можна було підняти авторитет Лікуд партії і її прем'єр-міністра, чи ж можна підняти позицію ОСІ в американській адміністрації?

Знайдемо "сошку", але треба було цю "сошку" "вишукати" фантастичною застатуючою статистику: Дем'янюк відповідальний за знищення 900,000 життів, інші пресові органи — 800,000, потім 850,000, а останню 870,000. Одна особа? Невже там в Трейблінці не було над ним ніякої таборової адміністрації і сотні інших функціонерів, а все залежало від "всемогутнього" Івана Дем'янюка? Який пропагандистський намір! А крім того, загальновідомо, що в таборі смерті серед ув'язнених був досить високий відсоток інших "інфіор" національностей, насамперед поляків, українців, росіян, чиганів та інших, бо їхні території були призначені для "життєвого простору" німецьких поселень. "Кінцева розв'язка" була у процесі застосування до них — загалом масове винищення військово-полонених, знищення розстріляних адміністраторів в Україні, цілих сіл, масове вивезення молоді і дорослих на

працю й табори до Німеччини і т.д.

Важливо зауважити, що присуд дано в час відзначення 40-ліття існування Ізраїля. До цього ювілею здійснено й акт розправи над Абу Джидадом, заступником Арафата, керівника ПВО. Обидві події мають підкреслити бравурний, теперішнього прем'єр-міністра Шаміра і його урядової партії Лікуд. Але як підкреслити навіть коментар "Нью Йорк Таймсу" (з 26-го квітня ц.р.), державний терор проти палестинських лідерів не розв'язує палестинської проблеми. Навпаки, загострює конфлікт. А значить, мир для ізраїльської молоді не прибігається, а віддається.

Політичний характер суду над Дем'янюком не сприяє зближенню між українцями й жидками. Накінчення українцям "колективної відповідальності" за дії одних, доведених до відчаю — не сприяє авторитетові Ізраїля. Потрібне шукання політичних розв'язок на довгу мету, бо однією голою силою і застрашуванням ніхто далеко не зайде, в тому числі й Ізраїль.

Повстає важливе логічне питання: чому вибрано "сошку" Дем'янюка для суду, а не когось іншого із десятків тисяч німецьких і німецьких адміністраторів і функціонерів по концетраційних таборах? Відповідь ясна: такий вибір був потрібний для КГБ.

Майстри-психологи в КГБ мають далекосягале думання: застрашити сотні тисяч тих, що перебувають тепер у вільному світі колишніх і недавніх втікачів із СССР і цим вилучати на рішення майбутніх потенційних втікачів. А друге, ґрунтовно розпалити українсько-жидівську ворожнечу, а її існування так важливе для політики СССР на далеку мету. Справа Дем'янюка наперед обійшла бути явним відповіддю. Ізраїльська сторона не заважається при цьому кинути тін на всіх українців, а українці будуть відбиватися, й печення легко буде спечена.

Але треба не дати на провокаційні затії КГБ. Потрібно тепер і в майбутньому організувати заходи Асоціації українських адвокатів, потрібні акції на форумі Міжнародної Амністії, на форумі Комітету адвокатів для людських прав в Нью Йорку. Потрібні відповідні акції організації молоді і наших Церков.

Спасіння від напастей тільки в нашій організованості й активності.

Жайворонок...

Закінчення зі стор. 2

переписав 195 своїх композицій і поділив їх на такі групи: 1) пісні до слів Шевченка, 2) пісні козацькі й патріотичні, 3) пісні любовні, 4) пісні при чарі, 5) пісні при похоронах, 6) мішані хори, 7) пісні комічні й жартильні. До цього поділу не включено церковної музики.

Свої хоральні твори писав Воробкевич здебільшого до власних поезій, за винятком 12-ти пісень до слів Шевченка для чоловічого хору, як "Огні горять", "Та не дай, Господи, нікому", "Гомоніла Україна".

Помер о. О. Купранець

У суботу, 16-го квітня ц.р., у Торонто відійшов у вічність о. д-р Орест Франко Купранець, ЧСВВ. Похоронні відправи відбулися в Торонто при участі Владислава Борського, протоігумена ЧСВВ на Канаду о. Рафаїла Мельника і 24-ох священників у церкві Св. Покрови в Торонто в п'ятницю, 22-го квітня. Після священних похоронних відправ відбулася гризна, на якій виголосив слово. Говорив тоді також ред. Василь Ділок від українських журналістів Канади.

Похоронення тіла покійного о. О. Купранця відбулися на кладовищі отців Василіян у Мондер-Альберті.

Під час похоронних відправ промовляв отець митрат Теодор Прийма, парох української католицької церкви в м. Салубрах, Владислав Борський, а протоігумен о. Р. Мельник склав усій падає за участь у похоронних відправах.

ВИПАЛО СЛОВО "ПРОТИ"

В інформації "Р. Реген" виступити в обороні свободи релігії в СССР", надрукованої у "Свободі" з 29-го квітня ц.р. у третьому номері, дає можливість про Фундацію Джеймса Медісона, рішення повинно закінчуватися ствердженням, що фундація "змагається за справжній мир у світі і проти поширення гегемонії комунізму на інші країни". Ред.

Св. п. о. О. Купранець

Св. п. о. О. Купранець

В середу і четвер перед похоронними відправами були відправлені Панахиди в похоронному заведенні Кардинала і Спідка в Торонто, співав на них дивізійний хор "Бурлака" під диригентурою Олега Хмеля і вели ними в асисті ряду священників о. д-р Мирон Стасів — генеральний вікарій о. Рафаїла Мельника — протоігумена ЧСВВ і о. Володимир Шараневич — капелян станції Братства Дивізійників в Торонто.

Остан Соколюський

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У статті Юрія Р. Рибак під назвою "Навіоло Проблема американського імпорту", "Свобода", ч. 75 з 22-го квітня ц.р. треба читати: "Направити, скільки більше іривників може проковтнути суспільність". Ред.

Пресовий Фонд „Свободи“

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи“ і дитячого журналу „Веселка“ та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 12

В Новотна, Делрей Біч	50.00	М Коваліско, Гейтерсбург	2.00
В Осадчук, Київ	50.00	П Когутська, Бруклін	2.00
Д-р З. Матвічук, Вінніпег	22.00	Л Козак, Порт Шарлотт	2.00
В Глубиш, Чикаго	20.00	В Кокорудза, Чикаго	2.00
П Слотюк, Філадельфія	12.00	М Кравчак, Кейон	2.00
М Даниляк, Торонто	10.00	Кантри	2.00
П Дашко, Чикаго	10.00	Н Круник, Клівленд	2.00
С Дебоссер, Данвіч	10.00	П Куньчак, Ролстон	2.00
Я Запінний, Бетл Крік	10.00	І Курієв, Вестон	2.00
Г. Зирук, Вільямсбург	10.00	М Лаврук, Бруклін	2.00
М Колтап, Торонто	10.00	М Левіцький, Філадельфія	2.00
М Комар, Лавондаль	10.00	М Лепак, Нагес	2.00
М Микитюк, Онтаріо	10.00	Я Лесків, Френчтаун	2.00
І Семюк, Кіркленд	10.00	М Лесків, Торонто	2.00
Д-р О. Чап, Вінніпег	10.00	Д Погуш, Дірборн	2.00
П. Артимішин, Вудсайд	7.00	Т Лопадак, Асторія	2.00
М. Голіан, Елмвуд	7.00	Владислав Постен, Стемфорд	2.00
О. Добрянський, Вінніпег	7.00	М. Любевський, Норвуд	2.00
Б. Коваль, Арлінгтон	7.00	О. Мандиш, С. Гемпстед	2.00
Л. Кромалюк, Торонто	7.00	Л. Мельник, Елмгирст	2.00
М. Павлюк, Гантсвілл	7.00	Е. Мірчук, Чикаго	2.00
М. Петрівський, Севен Гіллс	7.00	І. Мухомов, Торонто	2.00
І. Ринчак, Кергонксон	7.00	І. Назар, Голлівуд	2.00
Н. Угера, Даймонд Пойнт	7.00	Т. Остап, Мінеаполіс	2.00
Г. Шапко, Дітройт	7.00	В. Пасюк, Чикаго	2.00
І. Бабіс, Монреаль	5.00	Я. Папроцький, Філадельфія	2.00
М. Бунак, Скенектеді	5.00	О. Ріштиник, Оттава	5.00
І. Петрушак, Чикаго	5.00	Д-р Я. Сидорак, Гіллсбург	5.00
М. Пучковський, Елмвуд Парк	5.00	Ю. Стефанішин, Ст. Луїс	5.00
О. Ріштиник, Оттава	5.00	М. Веліч, Сиракузи	4.00
Д-р Я. Сидорак, Гіллсбург	5.00	В. Бабяк, Дітройт	2.00
Ю. Стефанішин, Ст. Луїс	5.00	О. Бартьк, Філадельфія	2.00
М. Веліч, Сиракузи	4.00	Д-р Я. Бернадін, Вайлдвуд	2.00
В. Бабяк, Дітройт	2.00	Крест	2.00
О. Бартьк, Філадельфія	2.00	М. Білас, Парк Рідж	2.00
Д-р Я. Бернадін, Вайлдвуд	2.00	М. Білчак, Торонто	2.00
Крест	2.00	Л. Ванша, Рочестер	2.00
М. Білас, Парк Рідж	2.00	С. Васків, Рочестер	2.00
М. Білчак, Торонто	2.00	М. Венке, Юніон	2.00
Л. Ванша, Рочестер	2.00	В. Волнянський, Еддістон	2.00
С. Васків, Рочестер	2.00	С. Воробець, Омага	2.00
М. Венке, Юніон	2.00	В. Гарасим, Купер Сіті	2.00
В. Волнянський, Еддістон	2.00	І. Гарасим, Еллісвілл	2.00
С. Воробець, Омага	2.00	М. Гоголь, Вестон	2.00
В. Гарасим, Купер Сіті	2.00	І. Гауэр, Кент	2.00
І. Гарасим, Еллісвілл	2.00	Л. Данилюк, Нью Гейвен	2.00
М. Гоголь, Вестон	2.00	В. Денисенко, Кергонксон	2.00
І. Гауэр, Кент	2.00	З. Зайчук, Чикаго	2.00
Л. Данилюк, Нью Гейвен	2.00	Б. Іванів, Вуд Дейл	2.00
В. Денисенко, Кергонксон	2.00	І. Каменецький, МТ	2.00
З. Зайчук, Чикаго	2.00	П. Кашуба, Глен Спей	2.00
Б. Іванів, Вуд Дейл	2.00	В. Кітка, Юніон	2.00
І. Каменецький, МТ	2.00	М. Кіндрачук, Глен Спей	2.00
П. Кашуба, Глен Спей	2.00		
В. Кітка, Юніон	2.00		
М. Кіндрачук, Глен Спей	2.00		

HUCULKA

Icon & Souvenir's Distribution
2860 Buhre Ave. #2R
Bronx, N.Y. 10461

Tel: (212) 931-1579 after 6 p.m.

- Представителі і гуртківники вручають подарунки до 1000-ліття Хрищення України.
- Виставка блоків, це найкращий подарунок до 1000-ліття Хрищення України.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВІКТОРІЯ МАРІШЕК, член УНС Від. 235-го ім. св. Михайла в Росфорді, Огайо, померла 13-го лютого 1988 року на 82-му році життя. Нар. 6-го червня 1905 року в Пінтсбурзі, Па. Членом УНС стала 1925 року. Залишила у смутку сина Івана і трох внуків. Похорон відбувся 16-го лютого 1988 року на цвинтарі Кальварія в Толідо, Огайо.

Вічна Її Пам'ять!

Іван Мельник, секр.

РОБЕРТ І. ГАБРІЙ, член УНС Від. 243-го ім. св. Михайла в Чикаго, Іл., помер 15-го лютого 1988 року на 62-му році життя. Нар. 15-го лютого 1926 року в стейті Іллінойс. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дружину Анну і дитину. Похорон відбувся 18-го лютого 1988 року на цвинтарі Св. Гробу в Ворт, Іл.

Вічна Її Пам'ять!

Секретар

АННА ГОЛ, член УНС Від. 305-го в Могоноу Сіті. Померла 21 серпня 1987 р. на 67-му році життя. Нар. 21 липня 1921 р. Маріон Сіті. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку дві дочки. Похорон відбувся 24-го серпня 1987 року на цвинтарі Святого Хреста в Меїс Лейн, Па.

Вічна Її Пам'ять!

М. Гентош, секр.

СТЕПАН МИКИТА, член УНС Від. 264-го Т-ва „Український Тризуб“ в Карнегі, Па., помер 20-го лютого 1988 року на 72-му році життя. Нар. в лютому 1916 року в Карнегі, Па. Членом УНС став 1937 року. Залишив у смутку дружину Маргарету, сина Джеймса і дочку Мері. Похорон відбувся 23-го лютого 1988 року на цвинтарі Св. Тройці в Карнегі, Па.

Вічна Її Пам'ять!

Секретар

РОЗА К. ЦМАЙЛО, член УНС Від. 121-го в Ром, Н.І., померла 26-го лютого 1988 року на 93-му році життя. Нар. 7-го грудня 1894 року в Самборі, Галичина. Членом УНС став 1934 року. Залишив у смутку дітей Марію Гриф, Олівію Бірні і Веслі Цмайло. Похорон відбувся 1-го березня 1988 року на „Ст. Франсис Семетері“ в Дугамвіллі, Н.І.

Вічна Її Пам'ять!

Секретар

КАРЕН МАРІЯ ФАРИНЯК, член УНС Від. 151-го ім. св. Марії в Аллентаві, Па., померла 29-го січня 1988 року на 40-му році життя. Нар. 7-го травня 1947 року в Аллентаві, Па. Членом УНС стала 1947 року. Залишила у смутку батька Гаррі і сестру Еліно Антонію. Похорон відбувся 1-го лютого 1988 року на цвинтарі Св. Марії в Аллентаві, Па.

Вічна Її Пам'ять!

Анна Строт, секр.

АНДРІЙ СУСЛА, член УНС Від. 241-го ім. Івана Франка у Бунсакеті, Р. Ай., помер 27-го березня 1988 року на 93-му році життя. Нар. 14-го листопада 1894 року в Україні. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку сина Реймонда. Похорон відбувся 30-го березня 1988 року на цвинтарі св. Михайла в Бекстоні, Ма.

Вічна Її Пам'ять!

Жанет Барден, секр.

РІЗНЕ

3 НАГОДИ 1988-1988
Всі книжки по \$1.00
ПІШІТЬ ПО КАТАЛОГІ:
M. S. CZARTORYSKI
200 East 57th Street 4-B
New York, N.Y. 10003

МАЄМО НА СКЛАДІ ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК
Г. ГОЛОСКЕВИЧА
Близько 40,000 слів, видання дев'яте, Нью Йорк, 1966, стор. 451. Ціна 15.00 дол. за примірник і один долар за переклад. Мешканці стейту Нью Джерсі обов'язково додати до ціни 6% податку до продажу.

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ЕМІЛІЯ ЗАСТАВНА, член УНС Від. 139-го в Чикаго, Іл., померла 28-го лютого 1988 року на 65-му році життя. Нар. в селі Млиніх Сіткові, повіт Дрогобицький, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку мужа Килима, дочку — Марію, Надію, Одарку; дві сестри і брата в цвинтарі Кальварія в Толідо, Огайо.

Вічна Її Пам'ять!

Петро Пигель, секр.

ОЛЕНА ЛУШВ, член УНС Від. 164-го ім. М. Грушевського в Бервіку, Па., померла 23-го березня 1988 року на 83-му році життя. Нар. 22-го травня 1904 року в Україні. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку дочку Катерину Волос і Алес Борткович та сина Теодора. Похорон відбувся на цвинтарі св. Кирила і Методія в Бервіку, Па.

Вічна Її Пам'ять!

Тимко Бутрей, секр.

АННА ПИЩОК, член УНС Від. 151-го ім. св. Марії в Аллентаві, Па., померла 3-го березня 1988 року на 76-му році життя. Нар. 10-го травня 1911 року в Пансильванії. Членом УНС стала 1929 року. Залишила у смутку сина Теренса; братів — Гаррі, Волтера і Рассела; сестру Марію і двох внуків. Похорон відбувся 7-го березня 1988 року на цвинтарі Св. Марії в Нортгемптоні, Па.

Вічна Її Пам'ять!

Анна Строт, секр.